

POUCINAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet poucinali sie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. poucinać.

Zaciąć się, skaleczyć się ostrym narzędziem (o wielu); przen [czym]:

*Zwrot: »siekierą swą się poucinać« = zaszkodzić samemu sobie: [faryzeusze] wyftawili mu [Jezusowi] człowieká opuchłego/ [...] gdyż to ieft nie moc nie zleczona/ nádzyewáli fie go w tym vchwycić/ iż nie ieft włzechmogący/ á omylny. [...] Ale pátrzay tu wnet/ iż nie ná proftaká tráfili/ w czym go oni podftępic á włowić chcieli/ tym fie łami włowili/ á práwie fie fiekierą śwą/ iáko ono mowią/ poućináli. *RejPos* 225v.*

Synonim: pourażać się.

Formacje współrdzenne cf CIAĆ.

MN